

quae pater posuit in sua potestate alleluia
Alleluia Regem ascendentem dominum uenite adoremus alleluia

A Eleuata est magnificancia tua sup caelos deus alleluia Dne dnr

A Dominus in templo scosuo dominus in caelo alleluia

PT In dno confido A A summo egressio eius & cursus eius
alleluia PT Caeli emr A A summo caelo

R Post passionem suam p dies quadraginta a parens eis
loquens de regno dei alleluia & uidentibus illis eleua
tus est alleluia & nubes suscepit eum ab oculis eorum alleluia

Et conuerser precepit eis ab hiero solimis ne discederent

sepercarent p missionem patris. & uid R Omnis pulchri
tudo domini exaltata est sup sidera spec eius in nubibus
caeli & nomen eius in aeternum pman & alleluia Nisi ego

abiero paracitus non ueniet dum assumptus fuero mitam
uobis eum. & nom R Exaltare domine alleluia in uirtute
tua alleluia Cantabimus & psallemus uirtutes tuas dne

in uirtutibus tuis A Exaltare in uirtute tua cantabimus
& psallemus alleluia PT Dne in uirtutibus tuis A Exaltabo domine
quoniam suscepisti me alleluia PT Ipsum A Ascendit deus
in iubilacione & dominus in uoce tubae alleluia

PT Omnes gnt Exaltare d Tempus est ut reuer car

adeu in qui misit me dicit dominus nolite contristari neceat
becur conuestrum rogo pro uobis patrem ut ipse uos custodiat Nisi ego abiero. & in om
alleluia alleluia

R Ascendens in altum alleluia captiuam duxit captiuitatem

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)
MS. BPL 25 fol. 1^v?

et alicuius nobis resupplicamus deus in te. O crux benedicta
quia pro peccatis peccatorum mundi ante crucifixum rex iudeorum

O crux benedicta quae sola fuit digna portare regem caelo-
rum et dominum. O crux dei ut super. O crux gloriosa o crux
ante lignum preciosum et admirabile signum per quod et diabolus et
vincit. O crux sanguine redemptus alleluia. O crux admi-
rabili elucido vulneris resuscitatio sanctas. O crux

per quam salus redempta est mundi crux vincit crux regnat crux
repellit omnes crimines. A pro ergo militis lancea latere crux
fixi domini cui sanguis et aqua

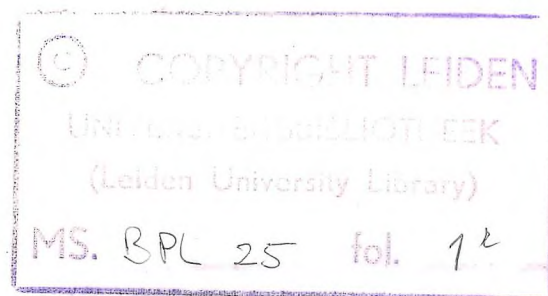
O crux splendens cunctis acris mundi celebrior omnibus
multum amabilis sanctior uniuersis quae sola fuit digna

portare calena mundi dulce lignum dulcem clauum dulciorem
regem pondera salua presencem ceterum intus hodie laudibus
congregatam. Saluato mundi et uanos omnes sancta
dei genitrix uirgo semper in aeterna ora pro nobis precibus quoque
sanctorum martyrum apostolorum et confessorum et uirginum
et quae patri archorum supplici ter primus et amant
omnibus et uamur donis quae omnibus nunc et semper perfrui
meremur. O lignum quasi deus in colimus saluum ex
suspensum ostensumque in ligno crucis ad orientem

IN SCANDIONE DOMINI. Ascendens xps in lau-

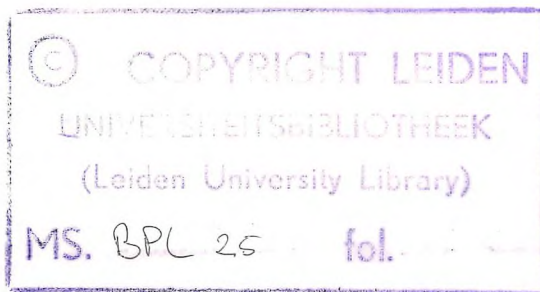
domine in interitum. Reliquis regnum israel dicit
temeis non est. In nosse tempora uelino. Intra

ACAD.
IVGD.

EXPOSITIO IN PRIMUM ARISTOTELIS COMMENTARIUM AD HUNC LIBRUM PRIMUM

Magna quidem libri huius apud peritiam sectam probatur. Auctoritas. Hic namque Aristoteles simplicium propositionum diligentem naturam examinat. sed eius series scrupulosa impedit sententiam & subtilibus praestantibus aduocantem facile non relinquit. Quo autem nos libri huius inodatione duplici comentatione suppleuimus. & quantum simplices quidem intellectus sententia oratio breuis obscuraque complectitur. tantum hac huius operis expectatione digestimus. Quod autem acumen considerationis exposcit. secundae series editionis expedit. Nunc autem lector tantum expectat quantum pedetemptum minutumque secundum ordinationis ordine totumque sermonis id quod angustia breuitatis late intelligat. Et prius quae huius operis intentio breuiter demonstranda est. Inferibit enim **PROPRIMENTIAE** quod dicitur de interpretatione significat. Quam igitur sit interpretatio patet. Interpretatio est uox significans praescripta aliquid significans. Siue enim non sit quod praescriptum significat ut *chomo*. siue uerbum ut *est curro*. siue quod grammatica particula uocant. siue pronomen siue ex his iuncta oratio. ut *est homo currit*. siue quolibet alio modo. ut nomen ut uerbum. ut obis oratio uincta praescripta significat. interpretatio nominatur. Quare cum sint quaedam uocationis pariterque praescripta nihil significat. ut *conjunctiones* ut *propositiones*. haec interpretationis esse non dicunt. Interpretatio enim siue simplex est et nomen et uerbum. siue composita & ex his iuncta copulataque oratio ut praescripta significare debet. si simplex est. ut ex his quae praescripta significant iuncta esse si composita est. Quare interpretatio est uox aliquid praescriptam significans. Sed quoniam uerba nominaque interpretationis sunt. oratio quoque omnis quae ex significantibus praescripta dicuntur iungitur. interpretatio nuncupatur. Et si plures interpretationes inter quas illa quoque est oratio. in qua uerum falsumque inueniri potest. id est enuntiativa de qua hoc libro tractandum est. Idcirco igitur Aristoteles de communi nomine & communem libro titulum scripsit. Interpretatio namque est nomen & uerbum. Interpretatio est etiam huiusmodi oratio. Omnis homo animal est. Sed in hac uerum falsumque. auditor intelligit. Haec enim oratio quae dicit omnis homo animal est. uera ut falsa est. Interpretatio quoque est etiam huiusmodi oratio. Omnis homo animal est. In quo uerum falsumque nullus inuenit. Et tamen in codice. neque uerum esse potest. neque falsum. Quo circa quoniam de his solis ordinationibus in quibus uerum falsumque reperiuntur. quas ordinationes et propositiones uocamus quae interpretationes sunt disputaturus est. quoniam quae de nominibus illi uerbaque dicendum est quid sint quaque uim in significatione retineant. recte librum de interpretatione signauit. Nam hoc nos fatetur quod si quaedam interpretationes de quibus in hoc libro non tractat. In qua enim si quis de homine disputans titulum operis de animali posuisset. et quaque non de omni animalium tam quoniam de aliquo disputaturus esset. recte de animali libro nomen imponeret. ita nunc licet non de omni interpretatione tractat. tam de una quae est enuntiativa et de nominibus & uerbis. quae interpretationes simplices sunt dicendum erit. de communi & generali uocabulo libri de interpretatione composuit. Et si quis

f. 2^r?

intento de simplici enuntiatua oratione differre. Simplex aut enuntiatua oratio ē in qua cū uerū fal-
sum sit. illud tamē ut sine conuentione totus orationis ordo pponat ut ē. homo ē. homo animal est.
homo currit. homo pauidus currit. Hae cū ppositiones sine cūuentione ppositae sūt. & hedicunt p dicitur
ut. ille uerū que sunt huiusmodi. si solū sup̄ tūm ē dies est. duplices atq; i pthetice. nec etiā conditionales
uocant. Ponitur enī si hoc fit hoc ēē. id ē si solū ēē diem. Quare he simplices n̄ sunt. Si solū ēē. & dies ē.
Due ppositiones sunt. quas una cūuentione que ē sic copulat atq; cōponit. Sed de his nullus hoc libro
tractatus habebitur. Quare qm de simplicib; enuntiatui orationib; tractatur usq; id ē de simplici
affirmatione & simplici negatione. qmque affirmationes & negationes uerbis & nomib; cūiungunt.
ut in ea quē ē homo currit affirmatione. homo nomē ē. currit uerbū. & rursū homo n̄ currit. negatio
eodē nomē uerbūq; cūiungit. recte prius de simplici affirmatione & de simplici negatione omīnoq; de
enuntiatione simplici disputaturus. qm omis enuntiatua simplex uerbis nomib; q; cūiungit. primam
disputationē de nomib; & uerbis instituit. His enī prius ad scēntiā uenientib; tota facillime na-
tura orationis aperit. De quib; autē a toto dicendū ē libro. inchoans ipse pponit.

Primū oportet constituere quid sit nomē & quid uerbum. postea quid est
Negatio. & affirmatio. & enuntiatua. & oratio.

IN PRINCIPIO inquit huius sermonis qui de enuntiatione instituit constituere id ē diffinire oportet.
quid nomē sit quid uerbum. Hec enī ut dictū ē omēm conuincit orationē ualent. que oratio aliarū gen-
ē orationū. Sunt autē principales. v. orationū differentie. Est autē prima oratio deprecatiua. ut iuppiter.
Alta potens preab; si flectis illis. Secunda impetratiua. ut. Suggere tela mihi. Tertia interrogatiua. ut
quo te moeripedes. Quarta uocatiua. ut huc ades o moelbe. Quinta enuntiatua in qua uerū falsūq;
p̄spicit. Huius autē due sūt species. una affirmatio altera negatio. Affirmatio ē ut homo animal ē.
Negatio ut homo animal n̄ ē. Ergo orationē uerba nomēq; cōstituunt. Enuntiationis autē. oratio gen-
ē enuntiatua uerū affirmationis & negationis. Quare clementia quedā sūt que conuincunt orationē nomina
& uerba. Et de his disputat primū. Dehinc ppositionis duas ultimas species sumit. & dicit sedē affirma-
tione & negatione dicturū. Post has huiusmodi pponit. id ē enuntiationē. Utamū uerū qd hominū maxi-
mū ē orationē. Istū quodāmodo conuersus ordo ab speciebus usq; ad carū genus primā pueniens. Pro-
ponendo enī ab affirmatione & negatione. ad enuntiationē qd ē genus ascensum ē. Ab enuntiatione
ad enuntiationis genus qd ē oratio ppositionis operis leuauit. Diuerso tamē modo de cunctis disputat.
Prius enī de oratione. post de enuntiatione. dein de affirmatione. postremo de definitione negationis
eduxit. cū uersos salicē ordine. Sed hoc posterius liquet. Quod autē prius negationē. postea ppo-
sunt affirmationē. nihil int̄ ē cū omis & eque sibi in & sint & unigeni & equalit̄ supponant. Quo
circa si affirmatio & negatio enuntiationis species sunt. rectū ē qualibet earū prius indifferē & pponere.
Quēammodū autē affirmatio & negatio enuntiationis species sint. & hec earū genus. Secunda editione

h species

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)
MS. BPL 25 fol. 2^v?

positione fit quod ipse refertur uelut planum. Manifestum enim est quod per gentes singulas permutat. hoc in natura est
 tum est sed positione. Quod uero addidit Quorum autem he primorum notae eadem omnibus: passionibus anime sunt. & quorum
he similitudines res & iam eadem. ad hoc pertinet & ut natiuales esse res intellectusque. declinat. Idem namque ut dic
 tum est intellectus. passionibus quidem anime sunt. rerum autem similitudines. Ergo nunc hoc dicit. Quorum he idem
 uoces de quibus super dixerunt. sic nec eadem uoces. quorum ergo he uoces significantur si id est passionibus anime. he
 apud omnes eadem. Significant autem uoces illa quae sunt in intellectibus. Intellectus igitur anime passio est apud omnes
 homines non diuersa. Ergo naturalis apud omnes homines est anime conceptio. atque anime passio. quorum sunt etiam
 quae uersantur in uocibus. Docet autem & res quidem sunt similitudines intellectus & anime passionibus est in positione
 sed naturaliter est naturae. idcirco quod he res quidem similitudines sunt intellectus qui intellectus anime passionibus sunt.
 apud omnes eadem sunt. hoc est enim quod ait. Et quorum he similitudines scilicet anime passionibus quae sunt simili
 tudines rerum. res & iam eadem. Ac si diceret. Quorum intellectus sunt similitudines qui intellectus anime passio
 nes sunt. id est res. apud omnes eadem sunt. Quod autem ita posuit. quorum autem he primorum notae. hoc sentit. De uocibus
 enim dicit. quoniam quorum uoces primorum notae sunt apud omnes eadem sunt anime passionibus. Uox enim & intellectus rei
 significat et ipsa res. ut cum dico lapis & intellectus lapidis. & ipsum lapidem. id est ipsam substantiam designat.
 Sed prius intellectus. sed uero loco significat res. Ergo non omnia quae uox significat passionibus anime sunt. sed illa
 sola quae prius ^{et sunt} significat intellectus. Sed uero loco res. sed intellectus passionibus anime sunt. Et quorum
 ergo primorum notae sunt uoces. eadem sunt apud omnes homines anime passionibus. Ita alia quae scripta hoc in se habet.

hys. Quorum autem he primorum notae he omnibus passionibus anime sunt. & quorum he similitudines res & iam he.
Boet. Quod sita scriptum sit. hoc uideatur dicere. Ostendit quorum sunt uoces notae. & quorum sunt anime
 passionibus. tamquam si diceret. Uoces quae significant & quorum notae sunt. ille sunt anime passionibus. Et rursum
 quorum he similitudines sunt. he quae sunt anime passionibus. he sunt res. Tamquam rursum si diceret. Quorum sunt simili
 tudines ea quae in intellectibus. atque anime passionibus sunt. ille sunt res. Sed de his disputatione trahere
 longum uult. At enim. De his quidem dictum est. **hys.** In his quae dictas de anima. alterius est enim negotium.

Boet. Et non aliud est principaliter de intellectibus anime disputare. aliud tamen sibi ad disputationem sume
 re. quantum ad logicam possit pertinere peritiam. Quare alterius negotium est principaliter de anime passio
 nibus disputare. **hys.** Est autem quae in modum in anima ^{o: u} ma aliquoties quidem intellectus sine uerbo
 falso. aliquoties autem cum a necesse est horum alterum in esse. sic & in uoce. Circa compositionem enim & diui
 sionem. est ueritas falsitasque. **Boet.** De enumeratione dicitur in qua ueritas & falsitas inuenitur. recte
 prius monstrare proponit. in qua per lationem uocum horum alterum id est aut ueritas aut falsitas inueniri
 queat. Sed omnis uox anime sensa significat. Quare & anime intellectibus. quicquid euenit uocibus
 indicat. Ergo nunc hoc dicit. Similitudo est inquit quae in se intellectu atque uocum. Quae in mo
 dum enim sunt quaedam simplicia quae ratione anime capiuntur constituuntque. intelligentiam autem. in quibus
 neque ueritas ulla neque falsitas inuenitur. ita quod in uocibus est. Simplex enim intellectus ut uerbi gratia

PRIN

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 3^v ?

lego diffinit.

parabus constant nomine & uerbo ut apuleius dixerit qd aut uerū aut falsum ē. & ideo p[ro]positio ē.

Unde quidam rati sūt has duas solas orationis partes ēē. quod ex his quae solis fieri possit p[er]fecta oratio. id est

adverbio & alio quod abunde sententiā comprehendant. Aduerbia autē & p[ro]nomina & participia. & coniunctio. & id genus cetera quae grāmatici numerant non magis partes orationis ēē quā nauitum ā palustria & hominū pilos. aut certa in uniuersa compage orationis uice clauorū & picis. & glutinis depucanda.

Porro ex duab; p[ar]tib; altera subiectiua nominatur. uelut subdita. ut apuleius. Altera declaratiua. ut differit non differit. Declarat enī. quid faciat apuleius. Licet autē eadem ui manente utramuis partem in plura uerba p[re]tendere. ut si pro apuleio dicas philosophū. platonium ma-

daurensē. Item p[er]differendo. dicas eum uti oratione. P[er] u[er]ū; autē subiectiua minor ē. declaratiua maior. & non hanc modo. sed alias quoq; subiectiuas cōprehendens. Non enī solus apuleius differit. sed & alii plurimi q[ui] sub eadem declaratione possunt contineri. nisi forte proprium cuiuspiam de eo declaratur. ut si dicas. q[ui] equus est. hinnibile. ē. at p[ro]p[ri]um est equi hinnire.

Et ideo in his p[ro]p[ri]us par est declaratiua par subdita. ac non ut in ceteris maior quippe cum eadem possit mutata uice subdita fieri. Et quā prius habuerit subditā p[ar]te habere sui declarati-

uam. ut si uerso ordine ita dicas. quod hinnibile. ē. equus est. At non itidem ubi impares partes conuertere uices possis. Non enī quia uerū. ē. omne hominē animal. ēē. ideo si conueras. uerū erit omne animal hominem ēē. Neq; enim ut p[ro]p[ri]ū. ē. equi hinnibile. ita p[ro]p[ri]um. ē. homini animal ēē. cum sint animalia alia innumera. Agnoscitur hinc de pluribus declaratiua.

licet conuerso ordine rogamentū p[ro]ponatur. primo quod plura cōprehendere potest declara-

tiua quā subdita. De hinc quod numquā uocabulo sed semp uerbo terminatur. quo p[er]cipue

& iam in illis p[ro]p[ri]is & aliis a p[ar]te subiectiua discernitur. Id & iā p[er] similitudine tenendū. ē. quia

ut sunt p[ro]positiones definitae & indefinitae ita & iā particulae tā subiectiuas quā declaratiuas par-

tem definitas ēē. ut homo animal. p[ar]te indefinitas. non homo. n[on] animal. Non enī definiunt

quid sit cū hoc n[on] sit. sed tantū ostendunt. aliud p[er] hoc ēē. Nec dicendū. ē. quēadmodū quattu-

or ille p[ro]positiones inter se affecte sint. quā non ab re est in quadrata formula spectare. Sint igit

in superiore linea ut infra scripti. ē. uniuersalis dedicatiua & abdicatiua. ut omīs uoluptas

bonū. ē. Omīs uoluptas bonū non. ē. dicanturq; h[ec] inter se incongrue. Itē in inferiori linea

sub utraq; particulae subnotent. quēdā uoluptas bonū. ē. quēdā non. ē. bonū. Dicanturque

inter se h[ec] subpares. Deinde ducantur oblique lineae angulares. altera p[er]tinens ab uniuersali

dedicatiua ad particulare abdicatiuam. altera a particulari dedicatiua ad uniuersale abdicati-

uam. quae inter se & quantitate & qualitate contrarie alterutry prominentur. Quod iam

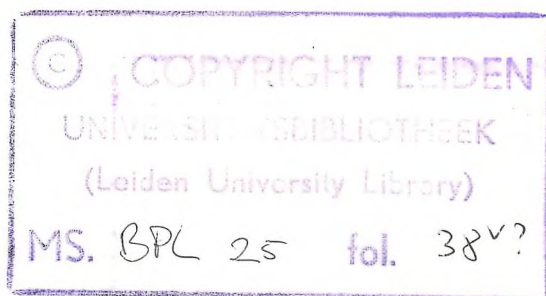
necessē ē. Alterutrā ueram. ēē. quae dicitur p[er]fecta pugna & integra. At inter subpares

& integras pugna diuidua. ē. quod incongrue numquā quidem fiunt simul uerq; interdū

102. l. 1. f. 1. g. 1. q. 1.

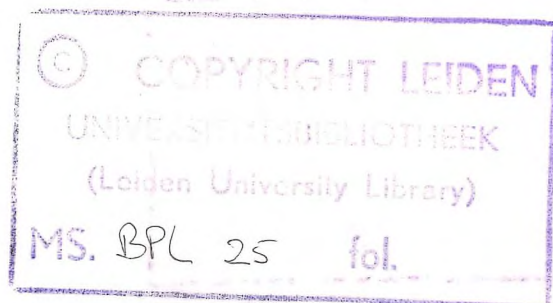
10

ob h[oc] in angulo

39
tamen simul mentiantur. Subpartes autē mutata uice. numquā quidē simul mentiantur. Interdū tam
fiunt simul uerę. & ideo utrius uis harū reuocatio confirmat alterā. nontamē & utrius confirmatio reum
cit alterā. De incongruis q̄ utrauis posuit utiq; alterā tollit. nontamē mutata uice q̄ utrauis tollit utiq;
alterā ponit. Cui uero de alter utris q̄ utrauis cōpbat. utiq; alterā refutat. & q̄ alterā refutat. utiq; alte
ram cōpbat. Ceterū uniuersalis utrauis particularē suā cōpbat utiq; confirmat. reuocata non utiq;
confirmat. Particularis autē uersa uice uniuersalē suā reuocata utiq; infirmat. p̄bata utiq; confirmat.
Haec omnia ita. ēē. ut dicimus. ex ipsis p̄positionib; facile ostendunt infra scripta.

Certum. ē. enī quod concedat q̄ aliud p̄posuerit. Describitur autē utrauis uniuersalis trifariā. dum aut
particularis eius falsa ostenditur. aut utrauis ex duab; ceteris uera. siue incongrua siue sub neutra
Instruitur autē uno modo. si alterutra eius falsa ostenditur. Instruitur autē trifariam. si aut uniuers
salis eius ē uera. ē. aut utrauis ex duab; ceteris falsa siue suppar eius. siue sub neutra. Eadē serua
bimus. & iam in aequi pollentib; p̄positionibus. Aequipollentes autē dicuntur quę alia enuntiatio
ne tantundē possēt. & simul uere fiunt aut simul falsę. altera ob alterā. scilicet sicut indefinita & par
ticularis. Item omnis p̄positio si assumat in principio negatiuā particulā. fit alterutra ei aeq̄ pollens.
ut cū sit uniuersalis dedicatiua omnis uoluptas bonū. si ei negatio p̄ponatur. fit & non omnis uoluptas
bonū. tantundē ualens quantū ualebat alterutra ei. quēdā uoluptas non. ē. bonū. Hoc in ceteris
trib; p̄positionib; intellegendū. ē. Deinde. de conuersione. Conuersibiles p̄positiones dicuntur.
uniuersalis abdicatiua & alterutra eius idest particularis dedicatiua. eo quod particule earum
subiectiua & declaratiua possēt semp̄ seruare inter se uices p̄manente conditione ueritatis. aut falsita
tis. Nā ut uera ē. hęc p̄positio. nullus prudens impius. ita si conuertis partiu uices. uerū erit. Nullus
impius prudens. Itē ut falsū. ē. nullus homo. ē. animal. Itā & si conuertas falsa erit. nullum animal
homo. Pari ratione & particularis dedicatiua conuertitur. quidā grāmaticus homo. ē. Et contra
quidā homo grāmaticus. ē. Quod due ceterę p̄positiones semp̄ facere non possunt. quanquā inter
dum conuertantur. ne tamen idcirco conuersibiles dicuntur. Nā qđ alicubi fallitur. certo
repudiatur. Ergo unaqueq; p̄positio p̄ omnis significationes repperienda. ē. an & iam conuersa
congruat. Nec unū uerę sē istę. sed quinq; solę. aut enī p̄prias declaratur alicuius. aut gen
aut differentia. aut finis. aut accidens. Nec preter hęc umquā inueniri potest in ulla p̄positio
ne. ut si hominē substituas. quicquid de eo dixeris aut p̄priū ei significaueris. ut cachinnabile.
aut genus ut animal. aut differentia ut rationale. aut definitionē ut animal. rationale.
mortale. aut accidens. ut orator. Quippe omne declaratiuū alicuius. aut potest ei uicissim fieri
subiectiuū aut non potest. Sed si potest aut significat quid sit & est definitio. aut non significat &
est p̄priū. Sin autē non potest. aut idest quod in definitione poni debeat. ut. ē. genus ut differentia.
aut quod non debeat. ut est accidens. Igitur p̄ hęc agnoscitur particularis abdicatiua non esse

©

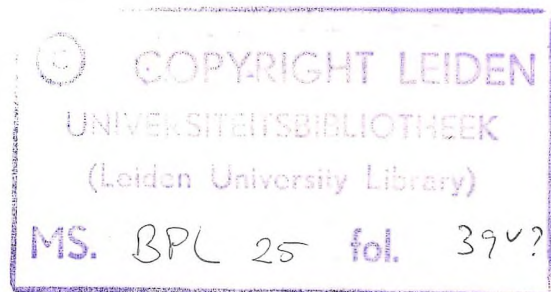
COPYRIGHT LEIDEN

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol.

conuersibilis. Uniuersalis autem dedicatiua & ipsa quidem non est conuersibilis. sed particulariter tamen potest
 conuertere ut cum sit omnis homo animal. non potest ita conuertere ut sit omne animal homo. Sed particulariter po-
 test quoddam animal homo. uerum in simplici conuersione quae in conclusionum illationibus reflexio nominatur.
 Est enim & altera propositionum conuersio. quae non tantum ordine sed & ipsas particulas in contrarium perducit.
 ut quae definita est. indefinita fiat. & contra quae indefinita est. definita. Hanc conuersionem uicissim relique
 duae admittunt uniuersalis dedicatiua. & particularis abdicatiua. ut omnis homo animal. omne non animal
 non homo. Item quoddam animal non est rationale. quoddam non rationale animal. Idcirco est propter quod ut dicimus.
 per illas. v. praedictas species explorabis. Coniugatio autem propositionum dicitur ipsa conexio earum palam commune
 particula qua inter se copulantur. ita enim possit ad unam conclusionem consentire. quae particula communis
 necesse est. aut in utraque propositione subiecta sit. aut in utraque declarans. aut in altera subiecta. in altera
 declarans. Tres igitur formulae fiunt. quarum prima dicatur cum illa communis particula. in altera subiecta.
 in altera declarans. est. quod non tantum enumeratione sed conclusionum dignitate contentus. est. Quippe ulti-
 ma. est formula tertia quia nihil in ea nisi particulare concluditur. hac superior est sedes. quae habet conclu-
 siones uniuersales. sed tam abdicatiuas tantum. Et ideo sic prima pollet. quia in omni genere illationum conclu-
 ditur. Dico autem illationem ut illatiui rogaementum. quod acceptionibus colligitur & inferitur. Porro acceptio est.
 propositio quae conceditur. a respondente ut si quis ita proponat. estne omne honestum bonum. propositio. est. & si assen-
 tire se dicat. fit acceptio remota interrogatione. quae & ipsa tam communiter appellatur propositio. Omne
 honestum bonum. est. Hinc iunge alteram acceptionem similiter propositam & concessam. omne bonum utile est.
 Ex hac coniugatione ut mox ostendemus. primi modi sit illatiui si directum uniuersale. omne igitur
 honestum utile. est. si re felix in particulare. Quoddam igitur utile. est. honestum. quia particulariter tantum
 in reflexionibus conuertere potest uniuersalis dedicatiua. Directum autem dico inferri cum eadem particula sub-
 iecta. est. tam in coniugatione quam in ipsa illatione. Itemque declarans se eadem cum est utroque. reflexum
 uero cum hoc sit uersa uice. Ceterum tota ratiocinatio ista quae acceptionibus & illatione constat & collectio
 ut conclusio nominatur. secundum aristotelem commodissime potest ita definiri. Oratio in qua concessis
 aliquibus aliud quiddam propter illa quae concessa sunt necessario euenit. sed per ipsam concessam in qua definita
 one & orationis species non alia quam pronuntiabilis intellegenda. est. quae ut supradiximus sola aut uera
 est. aut falsa. & concessis aliquibus pluraliter ideo dictum. est. quia ex una acceptione non fit collectio. licet
 antipatro stoico contra omnium sententiam uideatur plena conclusio. esse. Uides uisus igitur cum sit ullomodo
 plena. si uides uisus. at quod uides. uisus igitur item quia concludere uolumus. non quod concessum est nobis. sed
 quod negatum. Idcirco in definitione aliud quiddam propter illa quae concessa sunt necessario euenire. quae propter
 super uacant se moduli stoicorum. non idem differenter pagentes ut dies. est. aut nox. at quod dies est. Item
 id geminantes. Si dies est. dies est. dies igitur est. Frustrum enim colligunt quod sine controuersia ulterius con-
 ceditur. Illud potius uerisimile. est. cum dico si dies. est. lucet. At quod dies. est. igitur est lucet. non male collu-
 gere

S TUDIVM SAPIENTIAE QUAM PHÏLOSOPHIAM VOCAMVS . PLERISQVE VIDETVR TRES
SPECIES SEU PARTES HABERE . Naturalem . moralem . & de qua nunc dicere pposui rationalem . qua
continetur ars differendi . Sed cum differamus oratione . cuius uariae species sunt . Ut imperandi .
uel narrandi . mandandi . succensendi . optandi . fouendi . trascendi . odiendi . inuidendi . fauendi . miseran
di . admirandi . contempnendi . obiurgandi . penitendi . deplorandi . Tum uoluntate afferendi . tum mēu
incutiendi . In quibus oratoris excellentis . ē . lata angustē . angusta lata . uulgata decenter . noua
usitate . usitata noue . excēnuare magna . maxima minimis posse efficere . aliaq; id genus
plurima . Est una inter has ad ppositum potissima quae pronuntiabilis appellatur . absolutā
sententiā cōprehendens . sola ex omnibus ueritati aut falsitati obnoxia quam uocat serapsus effa
tum . uarro plogium . cicero enuntiatiū . greci ptafin . tum axioma . Ergo uerbū e uerbo . tum
profectionē . tum rogamenti . familiarius tamen dicetur ppositio . **P**ropositionum igitur
perinde ut ipsarū conclusionum . duae species . altera p̄dicatiua quae & iam simplex . ē . ut si dicamus
qui regnat beatus . ē . Altera substitutiua ut conditionalis . quae iam composita . ē . ut aiāx . qui
regnat si sapit beatus . ē . Substitutus enim conditionē . qua nisi sapiens . ē . non fit beatus . Nos nē
de p̄dicatiua dicemus . quia natura prior . ē . ac uelut elementū substitutiue . sunt & alie differen
tiae . quantitatis . & qualitatis . Quantitatis quidē quod alie uniuersales sūt . ut omē spirans uiuit
Alie particulares . ut quaedā animalia non spirant . Alie indefinitae . ut animal spirat . Non
enī definit utriū omē . an aliquod . sed tamen p̄ particulari semp ualēt . quia tutius . ē . id ex in
certo accipere quod minus . ē . Qualitatis autē . qđ alie dedicatiue sūt . quod dedicat . aliquid
de quopiam . Ut . uirtus bonū . ē . Dedicat enī uirtuti in . ēē . bonitate . Aliae abdicatiue quae
abdicant aliquid de quopiam . ut . uoluptas non . ē . bonū . Abdicat enī uoluptati in ēē . bonitate
At stoici hanc quoq; dedicatiuā putant . cum inquirunt euenit cuidam uoluptati bonū non ēē .
Ergo dicit quid euenit ei . id est quid sit . Idcirco dedicatiua inquirunt . ē . quia & in quo negant
ēē . dedicat id quod non uidet ēē . solum autē abdicatiuū uocant . cui negatiua particula p̄poni
tur . Verū hi quidē cum in aliis cum in hac re uincuntur . si qui ita rogauerit . quod nullam
substantiā habet non . ē . Cogentur enī scđm quod dicunt confiteri ēē quod non ē . quod
nullā substantiā habet . **C**eterū ē p̄positio ut ait in theaeto plato / duab; paucissimis orationis

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 38^r

pter quod accepi. Nā quod est in conclusione lucē. fuerit & in ppositione. hoc tam ita refutabimus aliter
 dici in conclusione. Igitur lucē ut ostendatur nunc lucere. aliter in ppositione acceptū in qua non. ē. dictū
 nunc lucere. sed tantū consequens. ēē. ut si dies sit utiq; & luceat. Multū autē refert nē affirmes aliquid. ēē. an
 tantū solere. ēē. cū aliud quiddā pcesserit. Ita illud quod in eadē definitione necessitates cōphensū. ē. factū. ē.
 ut inclusionis uisā similitudine inductionis distingueretur. Nā & indistinctioe quedā conceduntur. ut puta
 homo inferiorē molā mouē. equus inferiorē mouē. itē bos & canis in istis acceptionib; in conclusione aliud
 quid inferatur. Ergo & omē animal inferiorē molā mouē. Quod cū sit in corcodrillo falsū potes superiorib;
 concessis illationē ipsā non recipere. quā tibi in conclusione non licuissē recusare. Quippe cuius illatio in ipsis
 acceptionib; continetur. & ideo in ea additū. ē. necessario euenire. ne ultima quidē definitionis uacat. sed
 ostendit qd ipsa concesserit euenire. debere illationē cōterū ratam non fore. Ac de his quidē satis dictū. Nē
 credendū. ē. quib; modis & coniugationib; fiant intra certū numerū pdicatiū generis uere conclusiones. quippe
 in prima formula. viii. soli modul. sex autē coniugationes repperiuntur. In secunda. iiii. moduli. tres coniu-
 gationes. In tertia. vi. moduli coniugationes. de quib; hic iā suo ordine demonstrabo. pfatus neq; ex particula-
 ribus solis. neq; abdicatiuis solis ratā fieri conclusionē. quia sepe posse & falsa conducere. Itē ex dedicatiuis si utra-
 uis iungatur dedicatiuā non. ēē. non abdicatiuā fieri illationē. tantū ut una mixta cōteris pualē. similis & iam
 particularib; particulariū ut est. Utrauis enī mixta uniuersalibus. particularē facit illationē. Igitur in prima
 formula modus primus. ē. q̄ conduit ex uniuersalib; dedicatiuis dedicatiuū uniuersale directam. ut omē iustū
 honestū. omē honestū bonū. Omē igitur iustū bonū. ē. At si reflexim inferas. quoddā igitur bonum iustum.
 fuit autē ex eadē coniugatione. v. modus. Nā sic tantū reflecti posse uniuersalē dedicatiuā sup̄ docui. Secundū
 modus. ē. q̄ conduit ex uniuersalib; dedicatiua. & abdicatiua abdicatiuū uniuersale directam. ut omē iustū
 honestū. nullū honestū turpe. nullū igitur iustū turpe. At si reflexim inferas. nullū igitur turpe iustū. sextū
 modū effeceris. nā ut dictū ē. reflectatur in se uniuersalis abdicatiua. Tantū meminisse debem; subiectiū ex dedi-
 catiua trahendū ad illationē ex secundo modo. atq; ideo eā priorē estimandā. licē ante abdicatiua enuntiet.
 similiter & in ceteris priorē potestate prior intellegatur. In sexto autē modo trahitur subiunctiuis ex abdic-
 tiua. haec sola differentia eorū. Itē. iii. modus q̄ conduit ex dedicatiuis particulari & uniuersali dedicatiuū
 particulare directam. ut quoddā iustū honestū. omē honestū utile. Quoddā igitur iustū utile. sed si reflexim
 inferas. quoddā igitur utile iustū. septimū modū effeceris. Nā ut dictū. ē. reflectatur in se particularis
 dedicatiua. Quartus mod. ē. q̄ conduit ex particulari dedicatiua. & uniuersali abdicatiua abdicatiū particu-
 lare directam. ut quoddā iustū honestū. ē. nullū honestū turpe. quoddā igitur iustū non. ē. turpe. Ex hoc
 modo contrarie uices inueniuntur. viii. & nonus quippe seruat. ē. illationē. non ut illi priores reflexā
 coniugationē. ipsā tantū reflectant ppositionibus equi pollentib; mutatoq; ordine ut prior fiat abdicatiua.
 atq; ideo conducere dicitur ambo p coniugationis conuersionē. Nā & si abdicatiuā uniuersalē quarta cop-
 uertas. & subicias ei uniuersalē dedicatiuā. quae conuerterat particularis eius dedicatiua fī. Octauus

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITY LIBRARY
(Leiden University Library)
MS. BPL 25 fol. 40ⁿ

mod. ē. q̄ concludit ex uniuersalib; abdicatiua & dedicatiua particulare abdicatiui reflexū. uelut pullū turpe honestū. om̄e honestū iustū. Quoddā igitur iustū. non ē. turpe. Nonus quoq; mod. p̄ simile conuersionē ex uniuersali abdicatiua & particulari dedicatiua abdicatiui particulare concludit reflexim. Nullū turpe honestū. quoddā honestū iustū. quoddā igitur iustū non. ē. turpe. Cur autē solus quartus modus duos genuerit. ceteri singulos illa rectio. ē. quia primi modi si utraq; p̄positionē conuertamus. fidei coniugatio irrita duarū particulariū. sin alterā tantū fidei. aut secunda formula. aut. iii. Ita secundi modi si utraq; conuertat. fidei coniugatio noni. quā iam ostendimus ex quarto gigni. quia uniuersalis dedicatiua secundi modi. non nisi particularitē conueri potest. sin alterā tantū fidei. secunda formula. aut. iii. Exisse igitur in prima formula modis. viiij. primi. iiii. Indemonstrabiles prominentur. non q̄d demonstrari nequeant ut uniuersis manifestum est. q̄d non demonstrabile non sit. & ut circuli quadratura sed quod tā simpliciter tamquā manifestū sit ut demonstratione non egeant. adeo ut ipsi ceteros gignant fidei quae illis esse imperiant. **DE SECUNDA FORMULA**

Nunc formulę modos trademus secunde. Primus mod. in secunda formula. ē. q̄ concludit ex uniuersalibus dedicatiua & abdicatiua. Abdicatiui uniuersale directū. uelut om̄e iustū honestū. pullū turpe honestū. pullum igitur iustū turpe. haec redigitur in secundū indemonstrabile. conuersa ei sēda p̄positione. Sēdus modus. ē. q̄ concludit ex uniuersalib; abdicatiua. & dedicatiua abdicatiui uniuersale directim. uelut. pullū turpe honestū. om̄e iustū honestū. pullū igitur turpe iustū. Hic coniugatione non differt apriore. nisi quod subiectiua particulari. abdicatiua trahit ad illationē. qm̄ ita uariatus. ē. enuntiationis ordo. quod in prima formula fieri n̄ potest. Tercius mod. ē. q̄ concludit ex particulari dedicatiua & uniuersali abdicatiua abdicatiui particulare directim. uelut quoddā iustū honestū. pullū turpe honestū. quoddā igitur iustum non. ē. turpe. Huius si conuertamus uniuersalē abdicatiuā fit indemonstrabilis quartus. ex quo hic nascitur. Quartus mod. ē. q̄ concludit ex particulari abdicatiua & uniuersali dedicatiua abdicatiui particulare directim. ut quoddā iustū non. ē. turpe. Om̄e malū turpe. quoddā iustū non. ē. malū. Hic solus modus tantū p̄ impossibile approbatur. de qua p̄positione dicem̄ expositis modis formulę. In tertia formula primus mod. ē. q̄ concludit ex dedicatiuis uniuersalib; dedicatiui particulare tā directim quā reflexim. ut om̄e iustū honestū. om̄e iustū bonū. quoddā igitur honestū bonū. Uel sic. quoddā igitur bonū honestū. Quippe non inter est ex utraque p̄positione facias particulā subiectiua. qm̄ non inter est. utri prius enuncies. Ideo non recte arbitrat. ē. theofrastus. p̄pter hoc non unū modū hunc sed duos. ēē. Secundus mod. ē. q̄ concludit ex dedicatiuis particulari & uniuersali dedicatiui particulare directim. ut quoddā iustū honestū. Om̄e iustū bonū. quoddā igitur honestū bonū. Tercius mod. ē. q̄ concludit ex dedicatiuis uniuersali & particulari. dedicatiui particulare directim. ut om̄e iustū honestū. quoddā iustū bonū. quoddā igitur bonū honestū. Quartus mod. ē. q̄ concludit ex uniuersalib; dedicatiua & abdicatiua. abdicatiui particulare directi. ut om̄e iustū honestū. pullū iustū malū. quoddā igitur honestū. non. ē. malū. Quintus mod. ē. q̄ concludit ex dedicatiua particulari & abdicatiua uniuersali abdicatiui particulare directim. ut quoddā iustū honestū. pullū iustū malū. quoddā igitur honestū non. ē. malū. Sextus mod. ē. q̄ concludit ex dedicatiua uniuersali & abdicatiua particulari abdicatiui particulare directi. ut om̄e iustum honestū. quoddā iustū non. ē. malū. Ex his. vi. modis. primi. iiii. rediguntur ad tertium indemonstrabilem.

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 40^v?

conuersa priorē ppositiōne. primi & secundi. Tercius enī secundo eandē coniugationē habet. hoc uno different qđ
ex uniuersali trahit particulā subiectuā. ppter quod non tantū ppositionis. uerū etiā illationis conuersione redigit
inter tertiū. Itē quartus & quintus. nascuntur ex indemonstrabili. quarto. conuersis priorib; ppositionib; eorū. Sextus
autē modus nec utraq; nec altera redigi conuersa ad indemonstrabile aliquē potest. sed p impossibile tantū appbatur.
sicuti quartus in secunda formula. & ideo utq; nouissimi pmerant. Ceterorū autē iōnib; formulis ordinatio facta ē. p
differentia coniugationū & illationū. Nā quia prius sit dicere quā negare. potentiusq; ē. uniuersale quā particulare.
Priores sūt uniuersales particularibus. & in utroq; dedicatio & illatio similes sūt. his pponit modus celerius ad indemonstra-
bile redigitur. Idē ē. una conuersio. pterq; una pbatio ē. certos eos ad eludendū modos. ēē. Est altera pbatio cōmuni
ōmīū etiā indemonstrabiliū quę dicitur p impossibile. appellaturq; ab stoicis prima constitutio ut primū expositū. Quod sic
definiunt si ex duob; tertiū quid colligit. Alterū eorū cū contrario illationes colligit. contrariū relinquit. Ueteres autē
sic definiunt omēs conclusiones si sublata sit illatio assūpta. alterutra ppositione tolli reliquā. quae res inuenta ē. ad-
uersus eos qđ concessis acceptionib; id quod ex illis colligitur. impudentē recusant. & p hoc cōpellunt ad impossibilia dū
ex eo qđ negant contrariū aliquid inueniunt ei quod antecesserant. Porro contraria simul ēē uera impossibile ē.
Ergo p impossibile. cōpellunt ad conclusionē. Nec frustra constituit dialectici cū uerū modū. ēē. cuius aduersum
illationis. cū altera acceptione tollit reliquā. At stoici quidē tantū negatiua particula pposita putant illationē recu-
sari. ut ex ppositionib; alterā tolli. ut pote. Omnis. non omnis. uideret uero & p alterutra. Igitur bifaria ut pote.
Omnis. p omnis. quidā non quidā. Fiunt igitē aduersus unāquāq; conclusionē contrarię. quę opponantur. octo. qm
utraq; acceptio bifaria tollitur. Fiuntq; conclusiones bis quāq; modo negatiua particula pposita illationi. modo
alterutra illationis accepta exemplo sit primū indemonstrabilis. Omne iustū honestū. omne honestū bonū. Omne
igitē iustū bonū. Qui hanc illationē concessis ppositionib; negat. necesse ē. dicat. quoddā iustū non ē. bonum.
Huc si pponat priorē ex duob; concessis. omne iustū honestū. Fit illatio scđm sextū modū. in tertia formula.
quoddā igitē honestū. p ē. bonū. Quod repugnat scđe ppositioni quae concesserat. omne honestū bonū. Hec
ōmnia opposita conclusio ē. si nō manentib; aeq; pollentē eius. inferat bis. Non igitē omne honestū bonū. Similiter
& alterę fiant duę conclusiones. sicut nē pposuim priorē ppositionē sic assumamus posteriōrē. Quoddā iustum
non ē. bonū. omne honestū bonū. Fit illatio. iiii. modi scđa formulę duplex. Non igitur omne iustū honestū.
ut quoddā igitē iustū. honestū non ē. Quarū utrauis aequē priorī ppositioni repugnat quę concesserat
omne iustū honestū. His conclusionib; manentibus tantū ppositio mutata ē. p eo qđ ē. quoddā iustū nō ē.
bonū. facias non omne iustū bonū. bifaria sit sublata illatio. Erunt alterę. iiii. conclusiones huius mutationi.
bis. Itē si p eos facias. nullū iustū bonū. ut bifaria sit sublata illatio. Erunt itaq; iiii. conclusiones dem-
taxat in his quę habebūt uniuersalē illationē. Ea enī potest sola trifaria tolli. At in ceteris solę. viii. quas
si quis uelit singillatim sub unoquoq; ppositis formulis potuit suggerere ad exemplū quoddā ppositū. ut & iam
p thoicorū more. p litterarū ordine ppositionū & partū cōmutatio. sed ut manente sit primū demon-
strabilis. secundū talis. A. de omī. B. & abde. Omnis igitē de omīs incipiunt. A. declarare atq; ideo & a scđa

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 41^r

propositione hic adea mod fecit. *¶* Si autem categorialis est omne *¶* B. *¶* Omne *¶* B. *¶* A. *¶* Omne igitur *¶* B. *¶* Stoici
 porro plures. numeros uti *¶* B. *¶* Si primum secundum. ac q primum secundum igitur. *¶* Ceterum Aristotelis. *¶* I.
 prima formula. *¶* iij. solos indemonstrabiles p dicit Theophrastus & ceteri. *¶* v. enumerant. Nam propositione iungen-
 tes & infinita colligentes. qua illatione indefinita sup uacant est tradere cu indefinita p particulari & eius
 futura sit modi. cuius particularis iam ostendimus in prima formula. *¶* iij. quod si quis uelit geminari indefini-
 tam p particulari accipiens. indefinita q; subiciens illatione. erunt omnes. *¶* viii. & *¶* xx. *¶* Aristo autem Alexan-
 drinus & nonnulli p ypathetici tumores quinque. alios modos preerea suggerunt uniuersales illationes. *¶* I.
 prima formula. *¶* iij. In secunda. *¶* ii. p quib; illi particulares inferunt. quod p qua in epam. *¶* e. cui plus
 concessu sit minus concludere. *¶* Omnes autem modos interib; eorum formulis ceteros. p nisi unum & *¶* xx. ee. quos
 supra ostendimus oprobatur. *¶* Sed. *¶* iij. sunt propositiones. duae particulares. duae uniuersales. Harum
 unaquaq; ut ait Aristotelis. ut sit subiecta aliis tribus. quatenus scilicet coniungitur. *¶* Atq; ita senae.
 denae coniugationes in singulis formulis erunt. *¶* Huius sex aequaliter in omnibus non ualent. *¶* Duae
 quidem cu ex abdicatio utrauis alteri pcedit. *¶* iij. autem cu ex particularibus utrauis a seorsum pcedit.
 Nihil enim concludi potest ubicuq; aut duae particulares se. aut duae abdicatio. *¶* Igitur remanent singulis for-
 mulis deinde coniugationes. *¶* Porro ex his ea in prima qua in secunda formula duae n ualent cu uniuersalis dedica-
 tiua particulari pponit. *¶* Similiter & in prima. & *¶* iij. formula duae ruidantur. quib; particularis abdic-
 tiua utrauis dedicatiua antecedit. *¶* Quo fit ut remaneant primae formulae sex coniugationes. *¶* Iam in no-
 uem formulis adhuc octonae. ex quib; una in neutra pbat. cu uniuersalis abdicatio pcedit particu-
 larem dedicatiua. ex his septenis quae sup sunt u ppris se. *¶* In secunda formula. *¶* iij. false. *¶* Cu uniuersalis
 dedicatiua ut sibi uel ipsa ut particulari suae utrius loco iungit. ut cu pcedit altera item pprae
 in tertia formula duae n ualent. cu utrauis abdicatio uniuersalis dedicatiue pponit reliquas certas
 ee. *¶* iij. *¶* I. secunda quonq; *¶* Tertiae formulae sup ostendimus cu eas ad sex coniugationes primae formulae re-
 digeremus. *¶* Igitur ex. *¶* xl viij. coniugationib; xiiij. solae pbantur. *¶* Ceterae. *¶* xxx iij. quas enumerauime-
 rito repudiant. quia possit ex ueris falsa concludere. *¶* Quod facile. *¶* e. experiri. p illas quinque supradic-
 tas significationes generis pprae & at. *¶* At ex illis quatuordecim quas pbauius. non plures quam pre-
 dictae. *¶* e. modos fieri docent causae illationes. ut cum directim sumit. tum reflexim. quousq;
 ipsa ueritas passa est. propterea rerum non potest numerus augeri.

PERIERMENIAE APULEII EXPLICIUNT. IN QVIB;
 CONTINENTUR CATEGORICI SYLLOGISMI

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 41v?

Pacem meam donabis alleluia pacem relinquo uobis alleluia
 b'ur cor uestrum alleluia ego uado ad patrem alleluia A O rex glo
 rie domine uirtutum qui triumphator hodie super omnes caelos
 Ascendisti ne derelinquas orfos orfanos sed mitte primum patris
 in nos spiritum uentis alleluia INC. TERRA ET PENEROS

Emitte spm & creabuntur A Siquis diligit me sermonem meum
 sermabit & pater meus diligit eum & deum uenietur & mansionem
 apud eum faciemus alleluia ADORATOR Alleluia

Spiritus domini repleuit orbem terrarum & uenit adoremus alleluia

A Factus est repente de caelo sonus aduenientis spiritus uehementis
 alleluia alleluia PT Magnus A Confirma hoc deus quod

operatus es in nobis ac templo sancto tuo quod est in iherusalem

alleluia alleluia PT Exsurge A Emitte spiritum tuum &

buntur & renouabis faciem terre alleluia alleluia PT Bene

anima mea. u. Sps dñi

R D Cum complerentur dies pentecostes erant omnes pariter
 dicentes alleluia & subito factus est sonus de caelo alleluia
 tamquam spiritus torrens repleuit totam domum alleluia alleluia

Repleti sunt omnes spiritu sancto & ceperunt loqui. tamq

R Repleti sunt omnes spiritu sancto & ceperunt loqui prout spiritus
 sanctus dabat eloquia illis & conuenit multis cudo dicentium
 alleluia Loqueban

tuarius linguis apostoli magnae
 lia dei. & conu R Spiritus sanctus procedens a throno apostolorum
 pectora inuisibiliter penetrauit nouum sanctificationis signum

ACAD.

LVGD

COPYRIGHT LEIDEN

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 42^v

ut in ore eorum hominum genera nascerentur linguarum alleluia

Loquaebantur ut in ore R Jam non dicam uos serui sed amicos meos

quia omnia cognouisti quae opatus sum in me diu es tri alleluia dicit

pace spiritum sanctum in uobis paracletus ipse est quem pater mittit

uoluit alleluia Quorum remiseritis peccata remittantur eis accip

Disciplinam et sapientiam docebat eos dominus alleluia firmavit

illis gratiam spiritus sui et intellectu impleuit corda eorum

alleluia alleluia Spiritus domini repleuit orbem terrarum hoc

quod continet omnia scientia habet uocis firma R Apparuerunt

apostoli dispoite linguae tamquam ignis alleluia sedit quae supra

singulos eorum spiritus sanctus alleluia alleluia Spiritus domini

Loquaebantur sed et R Non uos relinquam orphanos Pacem

eam dabo uobis pacem relinquo uobis. & R Ultimo festiuitatis

Quis ueniat et bibat et de uentre eius fluent aquae uivae hoc

Dum uenerit Nisi ego abiero ille R Spiritus sanctus

repleuit coram domino ubierant apostoli & apparuerunt illis dispo

ite linguae tamquam ignis sedit quae supra singulos eorum

& repleuerunt omnes spiritu sancto & coeperunt loqui uariis linguis

quod spiritus sanctus dabat eloqui illis alleluia alleluia Dum

essent in unum congregati propter metum iudeorum sonus re

pentis de caelo uenit super eos. & R IN OMNI LAM

Dum complerentur discipuli nescientes erant omnes pari

ter dicentes alleluia Spiritus domini repleuit orbem terra

rum alleluia R Repleuerunt omnes spiritu sancto & coepe

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 42^v?

43
marcyres cum corona quā coronauit eos dominus in die sollempnitatis glorie
alle lūa allelūa A Fulgebunt iusti & tanquam stelle in arundine cum discurrerent
iudicabunt nationes & regnabunt in aeternum A Fulgebunt iusti sicut sol in regno
patris eorum allelūa

ulce lignum dulce clauum dulce pondus quae digna sunt
portare propter huius seculi Hoc signum crucis erit in caelo
cum dominus ad iudicandum uenerit q; d; R Hoc signum crucis erit
in caelo cum dominus ad iudicandum uenerit tunc manifesta erunt abscon
dita cordis nostri Cum sederit filius hominis in sede maiestatis suae
& acciperit iudicare seculum per ignem R O crux gloriosa o crux ado
randa o lignum preciosum & admirabile signum per quod & diabolus est uinc
tus & mundus christi sanguine redemptus Michi autem absit gloriari
nisi in cruce domini nostri iesu xpi. p; R O crux benedicta quae sola
fuit digna portare regem caelorum & dominum Michi autem absit

A Elena constantinimater hierosolimam in mat laudib;
paucit alle lūa Elena desiderio plena orabat cum lacrimis dicens
a domino ostende lignum in quo salus nostra fuit suspensa allelūa
A Tunc precepit eos omnes igne cremari ac uillimentas tradiderunt iudam
A Mors & uita adpositae sunt tibi si non ostendas michi crucem christi
Elena dixit ad iudam comple desiderium meum & uiue super terram ut osten
das michi quid dicitur caluarie locus ubi absconditum est preciosum lignum
dominicum allelūa A Orabat iudas deus deus meus ostende michi
lignum ante crucis allelūa A Cum orasset iudas contempsit
eum locus ille in quo sancta crux iacebat allelūa A Cum ascendisset
quae

© COPYRIGHT LEIDEN
UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
(Leiden University Library)

MS. BPL 25 fol. 43^r